

Gf.IV.30.395/2012/6.

A Debreceni Ítéltábla a Gaál és Szabó Ügyvédi Iroda (CÍME, ügyintéző: Dr. Gaál Szabolcs ügyvéd) által képviselt FELPERES NEVE (CÍME, Cg.: ..., adószám: ...) felperesnek, a Dr. Bárdos Rita ügyvéd (CÍME) által képviselt I.R. ALPERES NEVE (CÍME, Cg.: ..., adószám: ...) I.r. és a II.R. ALPERES NEVE(CÍME, Cg.: ..., adószám: ...) II.r. alperesek ellen, kártérítés megfizetése iránt indított perében a Miskolci Törvényszék 2012. május 8-án meghozott 13.G.40.185/2009/71. számú ítélete ellen a felperes részéről 75. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett rendelkezéseit pedig helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az I.r. alperesnek 15 napon belül 635 000 (Hatszázharmincötezer) Ft másodfokú perköltséget, az államnak pedig - az állami adóhatóság felhívásában megjelölt módon és számlára - 2 500 000 (Kettőmillió-ötszázezer) Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság a 71. sorszámon meghozott ítéletében kötelezte az I.r. alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 2 058 650 Ft-ot és annak 2005. május 16. napjától a kifizetés napjáig járó, a Ptk. 301/A. §-ának (2) bekezdésében meghatározott mértékű késedelmi kamatát, ezt meghaladóan pedig a felperes keresetét elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az I.r. alperesnek 15 napon belül 3 810 000 Ft perköltséget, az államnak pedig - külön felhívásra - 891 000 Ft feljegyzett eljárási illetéket. Az I.r. alperest pedig 9000 Ft le nem rótt eljárási illetéknek az állam javára történő megfizetésére kötelezte.

Az ítélete indokolásában az elsőfokú bíróság tényállásként állapította meg, hogy 2005. május 16. napján az I.r. alperes telephelyén salakrobbanás történt.

A robbanást követően szétrepülő forró salakdarabok egy része a felperes CÍM alatti telephelyén található épületek tetőszerkezetére hullott, amelynek következtében az épületek kigyulladtak, majd leégtek.

A leégett épületekben az I.r. alperes forgalomból kivont elektronikai berendezéseket, számítástechnikai eszközöket és alkatrészeket tárolt abból a célból, hogy azokból az újrahasznosítható részeket és értékesíthető fémeket kinyerje és értékesítse.

A tűz következtében a felperes telephelyén tárolt anyagok jelentős része megsemmisült. A káreseményt követően a felperes felszólította az I.r. alperest, valamint annak felelősségbiztosítóját (II.r. alperest) a kára megtérítésére, azonban az alperesek a kár megtérítése elől elzárkóztak arra hivatkozással, hogy annak összegét a felperes megfelelő módon nem bizonyította.

Ezért a felperes 2005 júniusában .../2005. számon kártérítési pert indított a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróságon az I.r. alperes ellen, amely perben a jelen per II.r. alperese beavatkozóként vett részt.

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság a 2006. október 25-én meghozott, .../77. számú ítéletében az I.r. alperest 22 075 000 Ft kártérítés megfizetésére kötelezte, amely ítélet ellen mindkét peres fél fellebbezést terjesztett elő.

A másodfokú eljárás időtartama alatt a felek peren kívüli egyezséget kötöttek, amelyre tekintettel közösen kérték a bíróságtól az eljárás szünetelésének megállapítását.

A szünetelés megállapítását követő 6 hónap alatt a felek az eljárás folytatását nem kérték. Ezért a Debreceni Ítéltábla a 2008. január 3-án meghozott .../10. számú végzésében megállapította, hogy a per - szünetelés folytán - megszűnt, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság .../77. számú ítélete pedig a teljes terjedelmében hatályát veszítette.

A peren kívül megkötött egyezség alapján az alperesek a felperesnek a kármentesítéssel felmerült, valamint az épületekben bekövetkezett károk megtérítése iránti igényeit rendezték.

A megsemmisült elektronikai hulladék hasznosításából származó elmaradt haszon iránti felperesi követelést azonban az alperesek nem térítették meg.

A felperes a jelen pert 2009 májusában indította és a keresetében 283 941 670 Ft elmaradt haszon és járulécai megfizetésére kérte egyetemlegesen kötelezni az alpereseket.

Arra hivatkozott, hogy a kármentesítés során a telephelyéről összesen 118,24 tonna égéstermék került elszállításra, ami eredeti állapotában 177 tonna elektromos hulladéknak felelt meg.

Állította, hogy a fenti mennyiségű elektromos hulladékból 283 941 670 Ft értékű hasznosítható, illetőleg értékesíthető anyagot tudott volna kinyerni, így ezt az összeget az alperesek a Ptk. 339. § és a Ptk. 355. §-ai alapján kötelesek részére megtéríteni.

Az I.r. alperes a felperes keresetének az elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy a felperes a keresetében megjelölt összegű kára bekövetkezését nem bizonyította.

A II.r. alperes a saját vonatkozásában elsődlegesen a per megszüntetését, másodlagosan a kereset érdemben történő elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság a 2012. május 8-án meghozott számú végzésével a II.r. alperes vonatkozásában a pert megszüntette és a felperest arra kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg a II.r. alperesnek 127 000 Ft perköltséget.

A káresemény időpontjában a felperes telephelyén tárolt elektromos hulladék mennyiségének és az abból kinyerhető illetve hasznosítható anyagok értékének meghatározására az elsőfokú bíróság a perben szakértői bizonyítást rendelt el.

SZAKÉRTŐ1 igazságügyi szakértő szakvéleménye, valamint az előzményi perben lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján megállapította, hogy a kár bekövetkezésekor a felperes telephelyén legalább 110 tonna bontásra váró elektromos hulladékot tároltak.

SZAKÉRTŐ2 eseti szakértő szakvéleménye és szóbeli nyilatkozata alapján megállapította továbbá, hogy a fenti mennyiségű elektromos hulladék feldolgozásából - a feldolgozással kapcsolatos költségek levonása után - a felperesnek - becsülhetően - 2 058 650 Ft haszna származott volna.

Ezért az elsőfokú bíróság a Ptk. 359. §-ának (1) bekezdése alapján az I.r. alperest a fenti összegnek és járulékainak a felperes javára történő megfizetésére kötelezte, ezt meghaladóan pedig a felperes keresetét elutasította.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését, másodlagosan pedig a sérelmezett határozatnak a keresetében foglaltak szerinti megváltoztatását kérte.

Előadta, hogy a keresetleveléhez mellékelte SZIGORLÓ NEVE „szigorló környezetmérnök” 2003. évben készített vizsgadolgozatának a kivonatát, amely részletesen tartalmazta, hogy az elektromos hulladék átlagos összetétele milyen nemes- és színesfémeket tartalmaz. „E rendkívül fontos bizonyítékot” azonban az elsőfokú bíróság indokolatlanul kizárta a bizonyítékok köréből és a döntését a per során beszerzett SZAKÉRTŐ2 eseti szakértő által készített, hiányos szakértői véleményre alapította.

A felperes állítása szerint e szakvélemény azért hiányos, mert abban a szakértő kizárólag a színesfémekkel foglalkozott, az elektromos hulladékból kinyerhető legértékesebb nemesfémeket (arany, ezüst) azonban nem vette figyelembe.

Hivatkozott arra is, hogy a perben kirendelt eseti szakértő nem elektromos hulladékok, hanem kizárólag monitorok és PC-k szétbontásával foglalkozik, így a jelen ügyben felmerült szakkérdés megválaszolásához - állítása szerint - kellő szakértelemmel nem rendelkezett.

Az elsőfokú bíróságnak a káresemény időpontjában a telephelyén tárolt elektromos hulladék mennyiségére (110 tonna) vonatkozó megállapítását a felperes a fellebbezésében már nem vitatta.

Állította ugyanakkor, hogy a fenti mennyiséget alapul véve - a hiányos szakértői vélemény figyelmen kívül hagyása esetén - az őt ért kár mértéke a rendelkezésre álló okiratok alapján a keresetében foglaltakkal azonos összegben állapítható meg.

Sérelmezte a felperes a fellebbezésében azt is, hogy az elsőfokú bíróság „a jelentős perköltség viselésének és annak jelentős mértékének” sem adta magyarázatát az ítéletében.

Az I.r. alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltség fizetésére kötelezését kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság részletes és mindenre kiterjedő bizonyítási eljárást folytatott le, és annak eredményeként megalapozott döntést hozott, amelynek megváltoztatására a felperes részéről a fellebbezésben is hivatkozott vizsgadolgozat nem szolgálhat alapul.

Az ítélet tábla az előtte .../2012. számon indult eljárás adatai alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészíti azzal, hogy az elsőfokú bíróság számú végzése ellen a felperes részéről előterjesztett fellebbezést a másodfokú bíróság alaptalannak

találta és a 2013. május 2-án meghozott, .../2. számú végzésével az elsőfokú bíróság fenti számú végzésének nem fellebbezett részét nem érintette, a fellebbezett rendelkezését pedig helybenhagyta.

A peres felek a másodfokú eljárás során tárgyalás tartását nem kérték. Ezért az ítélet tábla a felperes fellebbezését a Pp. 256/A. §-a (1) bekezdésének f) pontja, valamint a (2), (3) és (4) bekezdései alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Az ítélet tábla megállapította, hogy a peres felek nem nyújtottak be fellebbezést az elsőfokú bíróság ítéletének az I.r. alperest 2 058 650 Ft és járulékai megfizetésére kötelező rendelkezése ellen, ezért az ítéletnek ez a része a Pp. 228. §-ának (3) és (4) bekezdései alapján (rész)jogerőre emelkedett. A másodfokú bíróság pedig az elsőfokú bíróság ítéletét - a Pp. 253. §-a (3) bekezdésében foglaltaknak megfelelően - csak a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül.

A felperes fellebbezése alaptalan.

Az ítélet tábla megállapítása szerint az elsőfokú bíróság a tényállást a perbeli jogvita megalapozott elbírálásához szükséges mértékben feltárta, azt helyesen állapította meg és - az ítélet fellebbezett részét illetően - helytállóak voltak az így megállapított tényállásból levont jogi következtetései is.

A felperes fellebbezése ugyanakkor nem tartalmazott olyan új tényre vagy körülményre való hivatkozást, amely annak megállapítására adhatott volna alapot, hogy az elsőfokú bíróság a jogvita eldöntése szempontjából lényeges tényeket illetően a tényállást tévesen vagy pontatlanul állapította meg, illetőleg lényeges eljárási szabályt sértett volna.

A felperes a fellebbezésében lényegében a 2012. május 7-én keltezett beadványában foglaltakat ismételte meg, amely észrevételekre SZAKÉRTŐ2 eseti szakértő a 2012. május 8-án megtartott tárgyaláson részletes és mindenre kiterjedő választ adott.

Ennek során a szakértő hangsúlyozta, hogy a szakértői véleménye - NYÁK rövidítéssel - a nyomtatott áramkörökből kinyerhető nemesfémek mennyiségét és értékét is tartalmazta, ezért megalapozatlan a felperesnek az a hivatkozása, hogy a szakvélemény kizárólag a színesfémekkel foglalkozik. Rámutatott a szakértő arra is, hogy a perben rendelkezésre álló adatokból a felperes telephelyén tárolt elektromos hulladék pontos összetételét nem lehetett megállapítani, ezért megalapozatlan a felperesnek az a hivatkozása is, hogy a megsemmisült elektromos hulladék kisebb hányada volt csak monitor és PC, a nagyobb hányada pedig egyéb elektromos hulladék.

Alaptalanul hivatkozott a fellebbezésében a felperes a perben beszerzett szakértői vélemény megalapozatlanságának indokaként arra is, hogy annak tartalma ellentétes volt az általa az iratokhoz csatolt szakdolgozatával.

Ezzel összefüggésben az ítélet tábla mindenekelőtt arra mutat rá, hogy a felperes nem a teljes szakdolgozatot, hanem annak csupán egyetlen oldalát csatolta, amely önmagában, a dolgozat egészének ismerete nélkül egyéb, ellentétes tartalmú bizonyíték hiányában sem lett volna alkalmas a felperes állításának igazolására.

Mindemellett egy egyetemi hallgató által készített, az általánosság szintjén mozgó és a jelen perre vonatkozó konkrét adatokat nélkülöző szakdolgozat, annak teljes terjedelmében történő csatolása esetén sem lett volna alkalmas a perben kirendelt, okleveles gépészmérnök és közgazdasági szakmérnök képesítéssel rendelkező eseti szakértő által, a konkrét perbeli adatok alapján elkészített szakértői vélemény megállapításainak a megdöntésére vagy kétségessé tételére.

Ugyancsak alaptalanul sérelmezte a felperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének a perköltség viselésére vonatkozó döntését.

Az elsőfokú bíróság megállapítása alapján ugyanis a felperest 281 883 020 Ft erejéig pervesztesnek kellett tekinteni, amely összeg alapul vétele mellett a

32/2003. (VIII.22.) IM rendeletben (a továbbiakban: Rendelet) foglaltak szerint az I.r. alperest több mint nettó 5 000 000 Ft ügyvédi munkadíj illette volna meg. Ezzel szemben az elsőfokú bíróság ügyvédi munkadíj címén bruttó 3 810 000 Ft perköltséget ítelt meg az I.r. alperesnek, amely összeg - figyelemmel az I.r. alperes képviselője részéről kifejtett ügyvédi tevékenységre is - nem tekinthető eltúlzottnak.

Mindezekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, a fellebbezett rendelkezéseit pedig a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése eredménytelen maradt, ezért a jogi képviselője ügyvédi munkadíjából eredő saját másodfokú perköltségét a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján maga köteles viselni.

A másodfokú eljárásban is pervesztes felperes köteles tovább megtéríteni az I.r. alperesnek a jogi képviselője ügyvédi munkadíjából származó másodfokú perköltségét is, amelynek összegét az ítéletábra a már hivatkozott Rendelet 3. §-a (2) bekezdésének a), b) és c) pontjaiban, az (5) és (6) bekezdéseiben valamint a

4/A. §-ában foglaltak alapján állapította meg, értékelve azt is, hogy a másodfokú eljárásban tárgyalás tartására nem került sor és az I.r. alperes jogi képviselőjének tevékenysége egy oldal terjedelmű ellenkérelem előterjesztésére terjedt ki.

Az illetékfeljegyzési jogban részesült felperes „Az illetékekről” szóló, többször módosított 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 74. §-ának (3) bekezdése szerint alkalmazott 6/1986.

(VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdésében és a

15. §-ának (1) és (3) bekezdéseiben foglaltak alapján köteles továbbá megfizetni az államnak az Itv. 46. §-ának (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési eljárási illetéket.

Debrecen, 2013. május 2.

. Drexlerné dr. Karcub Edit sk. a tanács elnöke, Dr. Szűcs Lajos sk. előadó bíró, Szilágyiné Dr. Karsai Andrea sk. bíró

A kiadmány hitelélül:

- kiadó -